

2. Цивільний кодекс Колумбії. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://constitutions.ru/?p=1629>
 3. Цивільний кодекс України від 16.01.2003 №435-IV // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 40-44. – Ст.356
 4. Про затвердження порядку вчинення нотаріальних дій нотаріусами України: Наказ Міністерства від 22.02.2012 р. № 296/5 // Офіційний вісник України. – 2012. – № 17. – Ст. 632
 5. Істоміна О.Ю. Актуальні питання секретного заповіту / О.Ю. Істоміна // Вісник студентського наукового товариства ДонНУ. – 2014. – №1. – С. 57-61
- Науковий керівник: Фомічова Н.В., к.ю.н, доцент кафедри цивільного права Національного університету «Одеська юридична академія»

Бізарій Ярослав Ігорович,
студент 2-го курсу судово-адміністративного факультету
Національного університету «Одеська юридична академія»
Науковий керівник: к.ю.н., доцент Давидова І.В.

АНАЛІЗ ЗАКОНУ УКРАЇНИ «ПРО СПОЖИВЧЕ КРЕДИТУВАННЯ» З ТОЧКИ ЗОРУ ЦИВІЛЬНОГО ПРАВА

Загальновідомим фактом є те, що процес розвитку суспільства характеризується появою нових потреб. В деяких випадках, задля того щоб задовольнити ці потреби, держава нормативно закріплює механізм їх виконання. На сьогоднішній день з-поміж ряду нормативно-правових актів, Цивільний кодекс України є одним з найбільш об'ємних законів в Україні. Дане явище зумовлене тим, що звід норм цивільного права, з юридичної точки зору охоплює найбільше коло суспільних відносин і відповідно містить в собі правові механізми вирішення тих чи інших ситуацій, підставою виникнення яких, у більшості випадків, є саме забезпечення потреб людини. Звичайно ж кодекс не може охопити всі суспільні відносини в повному обсязі, в такому разі законодавець вдається до прийняття спеціальних законів.

Відтак, об'єктом нашого дослідження є законодавче закріплення інституту споживчого кредитування. Дана тематика є актуальною на сьогоднішній день, оскільки 08.12.2016 Президент підписав Закон «Проспоживчекредитування» і 10.06.2017 він вступає в силу. Перш за все слід зазначити, що споживчий кредит це кошти, що надаються кредитором (банком або іншою фінансовою установою) фізичним особам на придбання споживчих товарів або послуг на тимчасове користування, під процент на умовах строковості та платності [1].

Зважаючи на фінансове та економічне підґрунтя даного інституту, ми можемо твердити, що правовідносини в яких він виникає є саме цивільними,

підтвердженням цьому є те, що безпосередньо інституту кредитування присвячена окрема глава Цивільного кодексу України. Але до прийняття закону, споживче кредитування здійснювалося лише відповідно до Цивільного кодексу України, ст. 11 Закону України «Про захист прав споживачів» та постанови Національного банку України від 10 травня 2007 року [2]. Попри таку кількість нормативно-правових актів буква закону не відповідала духу закону і це було причиною прогалин у правовідносинах споживчого кредитування. Виходячи з контексту наведених фактів, основною метою цього закону є захист прав та законних інтересів споживачів і кредиторів.

Якщо аналізувати безпосередньо зміст закону то в ньому закріплені положення щодо: інформаційного забезпечення договору про споживчий кредит та дії, що передують його укладенню; реклами споживчого кредиту; оцінки кредитоспроможності споживача; умови та форми договору про споживчий кредит; дострокове повернення кредиту; реструктуризація зобов'язань за договором про споживчий кредит; особливості відповідальності споживача за договором про споживчий кредит, тощо.

З точки зору цивільного права, закон чітко визначає правовий статус сторін, які укладають договір кредитування, вказує на їх взаємні права і обов'язки, та акцентується на відповідальності споживача за невиконання умов договору.

Розглянувши перехідні положення даного закону, можна дійти до висновку, що опісля набрання його чинності, до Цивільного кодексу України буде внесено деякі поправки та доповнення. Окрім рядуконтекстуальних змін до деяких статей типу «або законом» та «якщо таке збільшення не заборонено законом», частину 2 статті 1056¹ доповнено тим, що розмір процентів, тип процентної ставки (фіксована або змінювана) та порядок їхсплати за кредитним договоромбуде визначатися переліченими в цій частині обставинами на дату укладання договору. Також до цієї статті додається окрема нова частина 7, в якій законодавець передбачає те, що особливості застосування змінюваної процентної ставки за договором про надання споживчого кредиту встановлюються законом [3].

Отже, підсумовуючи вище сказане можна дійти до висновку, що прийняття Закону України «Про споживче кредитування» є в цілому позитивним явищем.

По-перше, це пояснюється тим, що при наявності складної фінансової ситуації в Україні, держава шляхом нормативного закріплення проаналізованого нами інституту, намагається забезпечити та визначити права громадян, які задля задоволення своїх споживчих природніх потреб користуються можливістю отримати кредит від кредиторів (банків), при цьому держава намагається обмежити зловживання панівним становищем цих установ

у цивільних правовідносинах, шляхом накладання на них окремих обов'язків. Одним із таких зобов'язань є надання достовірної інформації про кредит, з моменту набрання чинності закону кредитор повинен зазначати зрозумілу і точну інформацію про кредит, якщо інформація викладається в письмовому вигляді, вона повинна наводитися однаковим шрифтом та відображатися в основному тексті реклами про даний кредит.

По-друге, закон встановлює чітку межу між споживчим та неспоживчим кредитом, даний факт є важливим оскільки від цього залежать найбільш значні умови виплати кредиту та розмір процентної ставки.

По-третє, цей закон покликаний відновити довіру населення до банківської системи України, є виконанням однієї з умов Європейського союзу та відповідає міжнародним стандартам у цій сфері, що підтверджується словами із преамбули самого закону.

Література:

1. Фатюха Н. Г. Стан та розвиток споживчого й іпотечного кредитування в Україні / Н. Г. Фатюха, Р. В. Кривошей // Інвестиції: практика та досвід. – 2016. – № 19 (жовтень). – С. 32-37;
2. Новинський О.В. Закон про споживче кредитування підписаний // Ліга. Блоги, 09.12.2016. // [Електронне джерело]. – Режим доступу: <http://blog.liga.net/user/onovinskiy/article/25205.asp3x>;
3. Про споживче кредитування: Закон України // Офіційний вісник України від 20.12.2016 – 2016 р., № 98, стор. 10, стаття 3180, код акту 84117/2016.

Богдан Ілони Сергійови,

*студентки 3-го курсу соціально-правового факультету
Національного університету «Одеська юридична академія»
Науковий керівник: к.ю.н., доцент Фомічова Н.В.*

НОВАЦІЯ БОРГУ У ПОЗИКОВЕ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ ЯК ОДНА З ПІДСТАВ ПРИПИНЕННЯ ДОГОВОРУ

Договір про новачію є свого роду альтернативною належному виконанню зобов'язання, що дозволяє кредиторів та боржникові припинити існуючі між ними зобов'язання, якщо боржник за тими або іншими причинами не може виконати зобов'язання згідно з умовами, що були встановлені спочатку. Припинення зобов'язань на підставі новачії відповідає інтересам сторін, сприяє підтримці та розвитку стабільного цивільного обороту.